

УДК 65.012

О. О. Нечай,

канд. екон. наук, доцент кафедри міжнародні економічні відносини, Запорізький національний технічний університет

АКТУАЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ У ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

О. О. Nechay,

Cand. Of Econ. sciences, Zaporizhzhye national technical university

ACTUALITY OF IMPLEMENTATION LOGISTICS SYSTEM IN INDUSTRIAL AND ECONOMIC ACTIVITIES OF ENTERPRISES

Логістичні процеси тісно пов'язані з функціонуванням підприємства, вони не формують самостійну сферу діяльності, але повинні підкорятися основним цілям підприємства і забезпечувати їх досягнення. Для створення ефективної мережі та успішного здійснення логістичної діяльності, необхідне проведення ретельного проектування побудови логістичних систем на промислових підприємствах. Стратегічна логістика, виходячи з довгострокових цілей підприємства, здатна істотно змінити всю системну організацію підприємства. Будь-які логістичні перетворення супроводжуються значними витратами, тому вимагають реалізації послідовної і розгорнутої в просторі й часі програми заходів, які одночасно є комплексом необхідних соціально-економічних, організаційно-технічних, інформаційних, правових, кадрових та інших передумов створення повноцінного логістичного забезпечення діючих структур.

Будучи відносно новим інструментом управління, логістика являє собою синтез багатьох методів і принципів таких традиційних сфер діяльності, як маркетинг, виробництво, фінанси, вантажоперевезення. Використання концепцій логістики дозволяє здійснити тісну інтеграцію виробництва, матеріально-технічного забезпечення, транспорту та передачі інформації про рух товарів у єдину систему.

Logistic processes are closely related to the functioning of the company, they do not form an independent sphere of activity, but must obey the basic objectives of the company and ensure their achievement. To create an effective network and the successful implementation of logistics activities necessary to conduct a careful design of building logistics systems in the industry. Strategic logistics, based on long-term goals of the company, can significantly change the whole system of the enterprise organization. Any logistic transformation involving significant costs, and therefore requires the implementation of a consistent and deployed in space and time of a program of activities that are both complex of socio-economic, organizational, technical, informational, legal, personnel and other prerequisites for the creation of full-fledged logistics software existing structures.

As a relatively new tool management, logistics is a synthesis of many techniques and principles such traditional areas as marketing, production, finance, transportation. Using logistic concepts allows for tight integration of production, logistics, transport and transfer of information on the movement of goods in a single system.

Ключові слова: логістика, система, управління, підприємство, організаційна структура, виробництво, заходи, стратегія.

keywords: logistics, system, management, enterprise, organizational structure, production, measures strategy.

Постановка проблеми.

Підприємство на сучасному етапі розвитку розглядається у догнаних взаємозв'язках з постачальниками сировини та споживачами готової продукції, та повинно бути частиною логістичної системи для реалізації конкурентних переваг та отримання ефекту від виробничо-комерційної діяльності.

Результатом орієнтації на логістичну функцію управління промисловістю є тенденція до більшої централізації і координації в єдиному центрі. Саме цей підхід спричинив виникнення у сучасній економіці «золотого мільярда». На ділову активність і конкурентоспроможність підприємств впливає функціональна диверсифікація, яка виростає з впровадження технологічних нововведень, яких так не вистачає, перш за все, промисловим підприємствам. Вона набуває форми інтеграції підприємств, зайнятих на подальших стадіях виготовлення того чи іншого продукту в рамках однієї галузі або між підприємствами суміжних галузей.

За допомогою інтегрованої логістичної підтримки досягаються такі цілі:

- забезпечення впливу на розробку і подальшу оптимальну реалізацію проекту;
- планування та оперативне уточнення обсягу ресурсів;
- поставка ресурсів;
- забезпечення ресурсами з мінімальними витратами протягом усього життєвого циклу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання впровадження логістичного управління підприємств розглядали багато зарубіжних і вітчизняних вчених, таких як В. Амітан, Б. Анікін, Р. Баллоу, Д. Дж. Бауэрсок, А. Гаджинський, С. Голяков, Т. Загорна, О. Зборовська, А. Кальченко, С. Крикавський, Р. Ларіна, Л. Міротин, Ю. Неруш, М. Окландер, В. Плотноков, Ю. Райнхард, В. Сергєєв, И. Тишбаєв, В. Ткаченко, О. Тридід, Д. Уотерс, Л. Фролова, Р. Хоскінсон, Г. Череп, Н. Чухрай, та ін.

Цілі статті. Визначити необхідність та сучасність впровадження логістичних систем у виробничо-господарську діяльність українських підприємств.

Викладення основного матеріалу.

Сучасні процеси глобалізації світової економіки спричинили посилення конкуренції як на світовому, так і на внутрішньому ринках. Конкурентоспроможність промислових підприємств залежить від правильного підбору видів діяльності, встановлення пропорцій між ними, раціонального розташування компонентів, тобто від повноти і раціональності застосування логістичного підходу.

Реалізація основних принципів організації виробництва призводить до підвищення ефективності роботи підприємства при стійких впливах навколишнього середовища, тоді як здійснення основних і протилежних принципів організації виробництва збільшує ще й внутрішню гнучкість виробництва, тобто здатність оперативно з найменшими витратами адаптуватися до змін виробничої програми, умов на ринку товарів і послуг, норм державного регулювання .

У результаті утворюється динамічна організаційна структура підприємства. Це структура невизначено взаємопов'язаної сукупності способів організації і управління процесами виробництва в просторі і в часі, що відповідає досягнутому рівню знань і постачальна динамічну взаємодію між елементами системи відповідно до їх функціонального призначення[1].

Розглянемо проходження логістичних процесів на підприємствах трьох типів: промислового, торговельного і будівельного.

На промисловому підприємстві потік поставок включає сировину, матеріали, комплектуючі, складальні вузли, допоміжні матеріали тощо, що купуються на ринку засобів виробництва. У результаті виробничої діяльності створюються готові вироби , поширювані по каналах продажу.

За посередництва торгових підприємств ці вироби розподіляються на ринках предметів споживання або засобів виробництва .

В окремих випадках роль готових виробів грають продукти, які відповідно до довгостроковими угодами надходять безпосередньо іншим виробникам .

Торговельні підприємства поповнюються товарами, які потім реалізуються, часто кінцевим одержувачем. Як правило, в ролі останніх виступають певні споживачі, але ними можуть бути промислові, будівельні та інші підприємства. Зазвичай таких клієнтів обслуговують великі оптові бази, які беруть участь в обороті металів, будівельних конструкцій, електрообладнання і т. д.

Своєю специфікою, з точки зору логістичних ланцюгів, володіють будівельні підприємства .

В якості їхніх постачальників виступають виробники або великі постачальники засобів виробництва.

Саме такий продукт може бути предметом продажу певному інвесторові, оскільки готові вироби в будівництві являють собою будівлі, виробничі споруди тощо, саме такий товар вірогідний для продажу певному інвесторові.

На підприємствах кожного з названих типів сфери матеріальних та інформаційних логістичних процесів різні . У зв'язку з чим, крім шаблонних функцій і сфер діяльності, таких як закупівля, транспортування, зберігання, продаж і т. п., на них виконуються характерні або унікальні функції, що сприяє необхідності виробляти певні організаційні рішення і формувати потрібну інфраструктуру. Промислові і торговельні підприємства можуть мати вироблену структуру розподілу, а будівельні підприємства її взагалі не мають. Управління логістичними процесами повинно враховувати конкретні умови роботи певного підприємства[2].

Складністю і різнобічним впливом на всю діяльність суб'єкта характеризується логістика підприємства, всі її явища і процеси.

Логістичні процеси тісно пов'язані з функціонуванням підприємства, вони не формують самостійну сферу діяльності, але повинні підкорятися основним цілям підприємства і забезпечувати їх досягнення .

Головна мета підприємства, що відрізняє його від інших господарюючих суб'єктів, називається місією підприємства .

По відношенню до тимчасових рамок мети поділяються на стратегічні, тактичні й оперативні. Хоча кожна область діяльності підприємства може мати власні цілі, локальні цілі повинні підтримувати головну, що приносить додатковий економічний ефект.

В якості цілей можуть висуватися :

- 1) отримання переваг у конкурентній боротьбі за рахунок зміцнення ринкової позиції;
- 2) максимізація фінансового результату на тривалому часовому горизонті;
- 3) збільшення економічного потенціалу;
- 4) збільшення вартості підприємства для акціонерів[3].

Формулюємого таким чином цілі не суперечать один одному і дозволяють по – іншому розставити певні акценти.

Уточнення цілей логістичних процесів на підприємстві може спростити досягнення цілей підприємства в цілому; завдання логістики полягає в ефективній реалізації цих цілей.

Логістична діяльність відкриває безліч можливостей для раціоналізації витрат у різних ланках ланцюга.

Широка сфера логістичних процесів , надаючи безпосередній вплив на максимізацію доходів від спільної діяльності підприємств, також може знижувати витрати на неї. Ці два головних напрямки, які впливають на досягнення і утримання переваг у конкурентній боротьбі, відбиваються на фінансовому результаті і на зміцненні ринкових позицій.

Ці цілі досягаються логістичною діяльністю і шляхом прямого зниження витрат. Логістика впливає не тільки на формування операційного прибутку, а й на продуктивність ресурсів за рахунок прискорення їх оборотності.

Формування ринкових структур і ринкового механізму сприяє поліпшенню логістичних процесів у державах з ринковою економікою.

Для створення ефективної мережі та успішного здійснення логістичної діяльності, необхідне проведення ретельного проектування побудови логістичних систем на промислових підприємствах. Воно зазвичай здійснюється на двох рівнях – стратегічному та оперативному. За допомогою стратегічного проектування визначаються необхідні рівні логістичних послуг, здійснюється розміщення вузлових пунктів зберігання, розраховуються рівні запасів на складах, складаються маршрути і проводиться вибір оптимальних способів транспортування. Другий рівень проектування має короткостроковий або оперативний характер. Він покликаний вирішувати такі поточні проблеми: як відреагувати на різке підвищення транспортних тарифів, як виконати нещодавно отримане замовлення споживача і т. д. Зазвичай ці питання вирішуються в рамках загального стратегічного проекту. Відмінність стратегічної логістики від оперативної полягає не тільки в розширенні горизонту проектування процесів логістизації діючих господарських та інших структур.

Стратегічна логістика, спираючись на стратегічне управління, основою якого є моделі і методи динамічного програмування, що передбачає послідовне поліпшення первинних стартових умов управління: шляхом нарощування масштабів, поліпшення складу і підвищення якості продуктивних сил, а також часткового покращання підприємницького середовища. Тим самим здійснюються за єдиною стратегічною програмою логістичні перетворення в існуючих структурах (логістизація) можуть поширюватися на всю систему управління, усуваючи або істотно змінюючи систему обмежень на кожному етапі стратегічного управління.

На відміну від стратегічної оперативна логістика, здійснюючи контроль за рухом і перетворенням єдиних матеріальних, товарних, фінансових чи інформаційних потоків, а також здійснюючи їх подальшу оптимізацію, вирішує в основному поточні завдання, обумовлені мінливою ситуацією. Тому вона здатна тільки коригувати зміст повсякденної діяльності структурно функціональних підрозділів фірми, виходячи з її короткострокових і середньострокових цілей і завдань. У кращому випадку оперативна логістика здатна частково перерозподілити між ними деякі логістичні операції та функції[4].

Оперативна логістика забезпечує більш високі результати управління, орієнтуючись на жорстко задані обмеження (обсяг, структуру і стан закріплених за господарською структурою продуктивних сил і певні умови зовнішнього середовища, характерні для того чи іншого періоду управління). Тим самим оперативна логістика претендує лише на більш ефективну взаємодію цих продуктивних сил у незалежних від підприємства умовах (у незмінному для даного періоду зовнішньому середовищі). Природно, що в цьому випадку ефективність логістичного управління тією чи іншою структурою і ефективність діяльності останньої можуть істотно відрізнятись. Оскільки на ефективність діяльності господарських структур впливають два самостійних вектор-фактора: стартова ситуація управління та ефективність самого управління в цій ситуації, то кінцеві результати діяльності можуть бути порівняно низькими навіть при хорошому управлінні і навпаки. Ця обмеженість оперативної логістики призводить до того, що основні перетворення, пов'язані з її застосуванням тієї або іншої господарської структурою, зосереджуються в керуючій системі фірми і зводяться головним чином або до поліпшення управлінських рішень з приводу руху і перетворення поточних процесів, або до поліпшення керуючих впливів (система позитивних і негативних стимулів).

Стратегічна логістика, виходячи з довгострокових цілей фірми (її місії, стратегічної маркетингової політики, прогнозування економічної і політичної ситуації в країні та ін.), здатна істотно змінити всю системну організацію фірми: склад цілей і завдань її структурно-функціональних підрозділів, їх межі, характер взаємин і зміст профільюючої діяльності. Усі ці та багато інших, досить стійких структурних підрозділів і параметрів діяльності підприємства стають похідними від результатів стратегічної логістизації підприємства, тобто використання стратегічної логістики в перспективному розвитку підприємства.

Для проведення стратегічного проектування необхідна оцінка передбачуваного обсягу матеріального потоку, який буде проходити через логістичну систему і на його основі планувати майбутню діяльність. Ця оцінка зазвичай дається у вигляді прогнозу. Прогнозування необхідне для забезпечення основного інформації при плануванні діяльності всіх функціональних підрозділів фірми, включаючи логістику, маркетинг, виробництво та фінанси. Кожен функціональний підрозділ має на вході свої специфічні особливості інформації, що впливають на його планування[5]. Для логістики – це особливості просторово-часових даних попиту, ступеня його коливання та рівня випадковості. Зростання або спад рівня продажів, сезонність у тенденції попиту та загальні коливання, що викликаються численними факторами, безсумнівно, повинні враховуватися при плануванні логістичної діяльності. Крім того, логісти повинні знати не тільки, коли буде попит на логістичні послуги, але і де він очікується. На основі просторового визначення попиту здійснюється географічне розміщення складів і транспортних підрозділів, встановлюються рівні запасів у вузлових пунктах зберігання вздовж всієї логістичної мережі.

Процес послідовного використання сучасних досягнень логістики (логістичного підходу) у управлінні діючими або знову створюваними структурами з метою оптимізації їх функціонування і розвитку може бути названий логістизацією цих структур, разом з тим ряд вчених уникають вживання цього терміна, вважаючи, що заняття діяльністю в традиційно логістичних сферах (галузях виробничої інфраструктури) в нових ринкових умовах автоматично передбачають логістичний підхід, тобто обов'язково супроводжуються використанням сучасних досягнень логістики (її форм, методів, технічних засобів, передових інформаційних технологій і т. д.), як це справді відбувається за кордоном у міру еволюційного розвитку цих сфер діяльності.

Однак більшість українських структур в умовах безсистемно проваджуваних реформ, перманентних перетворень власності виробили консервативний стереотип діяльності, (обумовлений важкою адаптацією до ринкових умов, домінуванням моделі виживання, а не розвитку), що призводить до повільного засвоєння досягнень логістики. Це належить до їх організаційної структури, ринкової мотивації (мотив прибутку далеко не завжди стоїть на першому місці), ступеня керованості, інформаційного забезпечення, рівня менеджменту, ступеня розвитку неформальних відносин (включаючи патерналістські відносини з місцевою владою). Фактично значна кількість підприємств не стали фірмами в західному розумінні слова, вони також продовжують функціонувати в неринковому середовищі (відсутність повноцінної фінансово-кредитної інфраструктури, ефективного фондового ринку, бартер, взаємозаліки, величезна кредиторська заборгованість, регулярна реструктуризація боргів)[6].

Використання сучасних досягнень логістики в цих умовах потребує серйозних підготовчих перетворень у виробничих, збутових, науково-технічних, фінансових підрозділах вітчизняних підприємств, а також формування адекватного внутрішнього і зовнішнього ринкового середовища, здатного, щонайменше, не заперечувати нововведення. Без серйозних перетворень у вітчизняних структурах застосування сучасного інструментарію логістики або взагалі неможливе і неефективне, або може породити організаційно-економічний ступор вже сформованих спрощених (архаїчних) господарських форм і методів ведення господарства, які, однак, адекватні примітивізації внутрішньої та зовнішньої економічної середовища і, отже, цілком адаптивності.

У кращому випадку впровадження логістики за допомогою зовнішніх розробників набуває суто декоративного характеру, що виявляється у незначному використанні рекомендованих командою розробників логістичних проектів і рішень.

Будь-які логістичні перетворення супроводжуються значними витратами, тому вимагають реалізації послідовної і розгорнутої в просторі й часі програми заходів, які одночасно є комплексом необхідних соціально-економічних, організаційно-технічних, інформаційних, правових, кадрових та інших передумов створення повноцінного логістичного забезпечення діючих структур[7].

Такий багатокроковий і, по суті, інноваційний процес, що вимагає затяжного і досить дорогого експериментування дозволяє, з одного боку, здійснювати порівняно рівномірне і тому доступне інвестування капіталу в процес логістизації, з іншого – отримувати наростаючі величини річного ефекту від минулих і поточних заходів логістизації і порівнювати їх з проведеними витратами графічним методом. Склад заходів цієї тотальної програми на всіх етапах її розробки та реалізації становить зміст і сутність логістизації. Її зміст, межі, форми, методи і послідовність здійснення являють собою як спонтанний, так і цілеспрямований процес поширення (впровадження) логістичного підходу до оптимізації розвитку організаційно-економічної діяльності. Як об'єкт логістизації можуть виступати як традиційні сфери діяльності, які за своєю природою належать до логістичних (виробнича структура), так і будь-які поточні процеси, що мають просторово-тимчасову послідовність[8].

Витратами логістизації відображають витрати, пов'язані з будь-якими перетвореннями в діючих структурах, що здійснюються із застосуванням логістики. Відповідно логістичними витратами є витрати в діючих структурах після проведення тих чи інших заходів логістизації. Процес логістизації може приводити до виникнення логістичних структур, в яких переважна частина діяльності здійснюється із застосуванням сучасних досягнень логістики і спрямована на інтеграцію і глобальне, з позицій єдиного цілого як системи, аналітичне вдосконалення (раціоналізація і оптимізація) поточних процесів з орієнтацією на кінцеві результати.

Завершальним етапом логістизації та її вищою формою є створення дієздатних логістичних систем. Логістична система являє собою систему управління господарською або іншою структурою у сфері суспільно-корисної діяльності, що дозволяє своєчасно вирішувати всю сукупність взаємопов'язаних тактичних і стратегічних завдань, що забезпечують оптимізацію інтегрованих поточкових процесів, що відбуваються у цих структурах за заданими критеріями (доходи, прибутки, витрати, якість обслуговування, конкурентоспроможність та ін.). Саме тому створення логістичної системи є найбільш доцільною і ефективною формою застосування логістики, особливо в транзитивній економіці з таких причин:

По-перше, епізодичне вирішення окремих логістичних завдань або використання окремих методів не впливає на кардинальне поліпшення діяльності фірми. Тільки вирішення всього комплексу взаємозалежних тактичних і стратегічних завдань управління в потрібному режимі часу на базі використання потенціалу всієї логістичної системи дозволяє досягати поставлених цілей.

По-друге, навіть у налагодженій розвинутій економіці, досить адаптованій до логістичних інновацій, впровадження окремих елементів і фрагментів перетворень сучасної логістики потребує відчутних змін в діючих структурах. Українська нестабільна економіка з її деформованим ринком і неефективним рухом товарів не підготовлена до безпосереднього використання класичної логістики, розрахованої на більш сприятливі умови. Тому навіть застосування окремих логістичних завдань і методів потребує для їх успішної реалізації більш глибоких і дорогих перетворень[9].

По-третє, багато досягнень логістики, що базуються головним чином на використанні точних наук (математичних, технічних тощо) і здобули відображення у вітчизняній і зарубіжній літературі з логістики у вигляді досить складних формул, схем, моделей, мережевих та інших графіків тощо, найчастіше залишаються незатребуваними працівниками діючих структур (користувачами) як через брак відповідних спеціальних знань у цій сфері, так і дефіцит часу, особливо в умовах української дійсності. Тільки в процесі створення працездатної логістичної системи розробники зуміють гідно оцінити і селекціонувати ці залучені з точних наук фрагменти логістичного апарату і трансформувати їх через відповідні види системного забезпечення (програмного, технічного, інформаційного) у зрозумілу і доступну користувачам інформацію (систему актуальних показників, проекти рішень оперативних і стратегічних завдань, ефективну технологію управління, підвищену адаптивність системи тощо).

Висновки.

У сучасних умовах в концепції організації виробничих систем великим досягненням можна вважати виявлення і опис того, як проявляються закони організації високоефективних, ритмічних виробничих процесів. Йдеться про закон впорядкованості предметів праці у виробництві, календарної синхронізації тривалості технологічних операцій, резервування ресурсів у виробництві, ритму виробничого циклу виконання замовлення.

Використання вищезазначених законів дозволяє спланувати і підтримувати ритмічну роботу виробничих підрозділів підприємства, що має на увазі роботу у формі раціональної організації виробничих процесів, при якій процеси виробництва конкретних деталей і виконання конкретних замовлень програми поєднуються по задалегідь обумовленому плану[10].

У сучасних умовах виживання підприємств, завоювання ними конкурентних переваг можливі лише за умови їх обов'язкової постійної організаційно-технічної перебудови з метою наближення існуючого виробництва до оптимального проекту, який би відповідав досягнутим рівням знань, техніки, технології, організації та

управління виробництвом .

Процес гнучкої адаптації підприємства до постійно мінливих умов ринку, до мінливості податкової політики та методів державного регулювання являє собою ця організаційно - технічна перебудова.

Можливо зробити висновок, що необхідність звернення до логістичного управління промисловим підприємством спричинена:

- 1) ускладненням внутрішньої структури об'єктів управління;
- 2) розширенням зв'язків між підприємствами;
- 3) швидким і безперервним зростанням обсягу інформації;
- 4) нестабільністю навколишнього середовища;
- 5) посиленням конкурентної боротьби.

Безперечною перевагою логістичного підходу управління діяльністю промислових підприємств є спрямування на слабо структуровані проблеми, пошук оптимального варіанта їх вирішення.

Будучи відносно новим інструментом управління, логістика являє собою синтез багатьох методів і принципів таких традиційних сфер діяльності, як маркетинг, виробництво, фінанси, вантажоперевезення. Використання концепцій логістики дозволяє здійснити тісну інтеграцію виробництва, матеріально-технічного забезпечення, транспорту та передачі інформації про рух товарів у єдину систему [11]. У результаті досягається кінцева мета логістичної діяльності: надання всіх матеріалів у відповідній кількості, якості й асортименті до моменту і місця споживання; зниження запасів за рахунок надання повної інформації про можливості швидкого придбання і заміни матеріалів; точне виконання всіх замовлень та надання різноманітних додаткових послуг споживачам.

У цілому логістична діяльність спрямована на створення ефективної мережі матеріального та інформаційного потоку, що складається з різних логістичних ланцюжків.

Література.

1. Денисенко М.П. Організація та проектування логістичних систем. Підручник / за ред. проф. М. П. Денисенка, проф. П. Р. Лековця, проф. Л. І. Михайлової. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 336 с.
2. Григорьев М. Н. Логистика: учеб. пособие [для студентов вузов] / М.Н. Григорьев, А.П. Долгов, С.А. Уваров. — М.: Гардарики, 2006. — 463 с.
3. Загорна Т.О. Управління ризиками в логістичній системі підприємства / Т.О. Загорна, А.В. Ткачова // Экономика Крыма. Научно-практический журнал. — 2009. — №27. — С. 89—93.
4. Зборовська О.М. Актуальність використання логістики у виробничо-господарській діяльності підприємств. / Зборовська О.М. // Вестник национального технического университета «ХПИ» № 5, 2010 р. — С. 36— 42.
5. Зборовська О.М. Аналіз факторів впливу на обсяги логістичних витрат/ Зборовська О.М. // Економіка та держава, 2011. — №7 — С. 26— 27.
6. Клунко Н.С. Економіко-організаційний механізм логістичних процесів у виробничій сфері: дис.канд. екон. наук / Н.С. Клунко.—Х, 2010. — 182 с.
7. Крикавський Є. Економічний потенціал логістичних систем / Крикавський Є. — Л.: Вид-во ДУ “Львів. політехніка”, 1997. — 168 с.
8. Лактионова О.Е. Формирование логистических систем: методология и практика: [монография] / Лактионова О.Е. — Донецк: НАН Украины. Ин-т экономики пром-сти, 2002. — 319 с.
9. Некрасов А.Г. Оценка эффективности логистических систем [Электронный ресурс] / Некрасов А. Г. — Режим доступа: <http://www.integprog.ru>
10. Hoskison R.E., Strategic logistic and Globalization. – Oxford, Oxford University Press. – 2009. – 624 p
11. Walker O. Logistic management / Walker O. – Boston, Kent Publishing Company, 2002. – 423p

References

1. Denisenko M.P. Levkovetz P.R. Michailova L.I. (2010) Organizacija ta proktuvatie logistichnix sistem, Sentr uchbovoj literature, Kyiv, Ukraine.
2. Grigoriev M.N. Dolgov A.P Uvarov C.A.(2006) Logistuka: uchebnoe posobie . Gandariky, Moscow, Russia
3. Zagorna T.O. Tkachova A.V. (2009) “Ypravlinja rizukami v logistichnij sistemi pidpriemstv”, Economika Kruma vol. 27, pp. 89—93.
4. Zborovska O.M. (2010) “Aktulnist vukorustanja logistiki u vorobnucho-gospodarskij dijalnosti pidpriemstva”, Vestnik nazionalnogo technicheskogo universiteta vol.5, pp. 36— 42.
5. Zborovska O.M. (2011) “Analiz factoriv vpluvy na obsjagi logistichnix vutrat”, Economika ta dergava vol.7, pp. 26— 27.
6. Klunko N.S.(1010) “Economiko-organizacuiniu mechanism logistichnix prosesiv u vurobnuchui sfere” Abstract of Ph.D.dissertation, Economy of enterprise, Kharkiv national university of economics, Kharkiv, Ukraine.
7. Krikavskiy E. (1997) Economichnui potensial logistichnix sistem, Lviv politechnika, Lviv, Ukraine
8. Laktionova O.E. (2002) Formirovanie logistichnix sistem: metodologija I practica , Donetsk, NAN Ukrainu.
9. Nekrasov A.G. “Ozenka efectuvnosti logistichnix sistem” available at: <http://www.integprog.ru> (Accessed 15 May 2010)
10. Hoskison R.E. (2009), Strategic logistic and Globalization, Oxford, Oxford University Press.
11. Walker O. (2002), Logistic management, Boston, Kent Publishing Company.

Стаття надійшла до редакції 13.03.2014 р.

ТОВ "ДКС Центр"